

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XII. Quomodo Imp. Theodosius, collectis adversus Maximum ingentibus copiis; quo tempore Honorius ei ex Flaccilla natus est, Arcadium quidem reliquit Constantinopoli, ipse vero juxta Mediolanum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

τῶ Ἰλλυρεῖδα ἡρώδῳ γῆν, ἐν Θεσσαλονίκη τῆς Μακεδονίας διέτριβεν. A fus, venit in Illyricum, & in urbe Macedoniae Thessalonica sedem fixit.

Κεφ. 16.

CAP. XII.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδοσίος κατὰ μαξίμου δυνάμιν μεγίστην ὑπερπίστος, καθ' ἐν καιρὸν ἐνώριον αὐτῷ ἐκ πλακίλλης ἐτίθηθε, ἀρκάδιον μὲν ἐκ κωνσταντίνου πόλεως κατέλιπεν· αὐτὸς δ' ἐν μεδιολάνῳ, τῷ τυραννῶ προσέμιξεν.

Quomodo Imperator Theodosius collectis adversus Maximum ingentibus copiis, quo tempore Honorius ei ex Flaccilla natus est, Arcadium quidem reliquit Constantinopoli, ipse vero juxta Mediolanum confixit cum Maximo.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδοσίος ἐν φρενίδι μεγάλη καθίστατο δυνάμιν τε μεγίστην καὶ τυραννῆς ἠυτέρεπεν· ἐυλαβέμεθ' μή τις τῶ νέου καλεσθέντος οὐ τυραννὸς Φόνοι βελδοσφῆ καὶ ταυλοῦ καὶ πρῆσθῆς αἰτῶν παρῆν, εἰρήνῃ τῶν βασιλέως αἰτῶσα· τότε δὲ καὶ πρῆσθῆς τῶ βασιλείᾳ γὸς ὀνόματι, τεχθεῖς ἀπὸ ἐκ τῆς γαμεῖης πλακίλλης, ἐν ἰσπαλείᾳ ῥιχομηλῆς καὶ κλεάρχου, τῆ ἐνάτη τῆ σπημῆ βεῖς μὴνός καθ' ἡν ἰσπαλείαν καὶ ἀγγέλιον ὁτῶν ναυαλιανῶν ἐπισκοποῦ, μικρὰ πρῶτερον ἐτελεύτησεν τῆ ἡ ἐξῆς ἰσπαλείᾳ, ἧς ἦν δεκάδις αὐγῆς τὸ πρῶτον καὶ βαῦδων, τελεθῆσαντι τιμωθῆς τῆ ἐπισκόπου ἀλεξάνδρειας, θεοφίλου τὴν ἐπισκοπὴν ἐκδέχεται· μετὰ ταῦτα δ' ἐκινῶν ὕστερον καὶ δημοφίλου ὁ τῆς ἀρσανῆς πρῶτος ἱρησκείας, τέλει βίβ' ἐχρήσατο· δεκαὶ ἡμαρῶν πῶ ἐπισκοποῦ τῆς οἰκείας αἰρέσεως ἐκ ἱράκους μετὰ σελάμῳ, αὐτῶ τὴν ἐπισκοπὴν ἐπέπεσαν· ἀλλ' οὐκ ἐχρήσθη ὁ μαρῖν ἐπ' αὐτῶ ἡ διήρηθη ἡ δεκαὶ ἡρησκεία, ὡς ὕστερον λέξω Δαρόθεόν τε αὐθις ἐκ τ' ἀνλιοχείας τῆς ἐν συρία μετὰ πικρῶν, ἰσπαλείᾳ ἐτάθη· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν καὶ μαξίμου πόλεμον ἤλαυνε, κατὰ λιπῶν ἐν τῇ κωνσταντινῶ πόλει τὸν γόν δεκάδων βασιλεύοντα καὶ ἰσπαλείαν τε τὴν Θεσσαλονίκην, ἐυρίσκει ὅτι καὶ καλεσθέντος πολλῆ ἀθυμῖα διάγοντας, ὅτι ἀνάγκη τὸν τυραννῶ ὡς βασιλεία ἐδέξατο· Θεοδοσίος δ' ἐκ μὲν τῶ φανερῶ ἐδέτερον εἰδείνεν· ἄτε γὰρ ἠθέτα, ἄτε πρῶτον ἐδέχετο τὴν μαξίμου πρῆσθῆσαν· ἔ μὴν ἠνείχετο πρῶτον τυραννῶ τῶ ῥωμαίων δεχθῆναι, πρῶτον ἡμαρῖ βασιλικῆ ὀνόματι ἀναλαβῶν ἡ τῶς δυνάμεις τῶν σεραβιλικῶν ταμάτων, ἐπὶ τὴν μεδιολανὸν ἐχώρει· ἐκεί γὰρ ἐβάρηκε ὁ μαξίμος.

Imperator vero Theodosius in maximam sollicitudinem conjectus est: metuensque ne juniorem quoque Valentinianum tyrannus per insidias interficeret, ingentes adversus eum copias comparavit. Eodem tempore Persarum legati advenere, pacem ab Imperatore flagitantes. Alter etiam filius Honorius Imperatori tunc natus est ex Flaccilla conjuge, Richomere & Clearcho Confulibus, die quinto Idus Septembris. Quo quidem anno Agelius Novatianorum Episcopus ex hac luce migravit, paulo antequam nasceretur Honorius. Sequenti anno, Arcadio Augusto primum & Bautone Confulibus, mortuo Timotheo Alexandrinae urbis Episcopo, Theophilus sacerdotii curam suscepit. Anno post Demophilus Arianae partis Episcopus extremum diem obiit. In cuius locum Ariani Marinum quendam suae sectae Episcopum ex Thracia accitum substituerunt. Verum Marinus non diu permanit. Ejus porro temporibus, Arianorum secta duas in partes divisa est, ut dicemus infra. Post hunc igitur Ariani Dorotheum ex Antiochia Syriae revocantes, Episcopum sibi constituerunt. Interea Imperator Theodosius ad bellum contra Maximum cum exercitu proficiscitur, relicto Constantinopoli filio suo Arcadio Augusto. Cumque Thessalonicam venisset, Valentinianum ejusque Comites maeore oppressos offendit, propterea quod necessitate compulsi, tyrannum quasi Imperatorem suscepissent. At Theodosius, palam quidem nullum in alterutram partem indicium animi sui dabat. Nam neque legationem Maximi repudiabat, neque admittebat. Sed cum Imperium Romanum sub Imperatoris nomine tyrannica dominatione oppressum videret, & diutius ferre non potuit. Collectis igitur Romanorum militum copiis, Mediolanum contendit. Illuc enim jam Maximus advenerat.